

Entreprenøren end Fisserne tilgode. Det er ikke vor Mening at laste, vi ville tværtimod gjerne prise en saadan Foretagelsesaaend; men det maa ogsaa indrømmes, at den kan forekomme under Omstændigheder, møde Kjendsgjerninger i det Bestaaende, som gjør det nødvendigt at sætte Grænser for den efter Samsvundsvellets Fordringer. Det er da her netop den fattige Mand, som trænger haardest til Støtte, hvis Vivsstilling vil vinde større Sikkerhed, naar man fjærner Aarfagerne til at fremkalde Brødbløshed, det er Smaafisserne, som Udvalget ved denne Foranstaltning har søgt at komme til Hjælp; og da dette Anliggende, saaledes betragtet, maa være af stor Interesse for Kommunerne, saa ville disse ogsaa finde deres Regning ved, at der tillægges dem Medvirkning ved en saadan Ordning af Fjordforholdene, at den derboende Fisserstand ikke mere end nødvendigt skal være udsat for at maatte ty til Fattigforsørgelsen.

Naar vi nu have al Grund til at antage, at Fjordenes Spærring, saaledes som den i det hele 4de Kapitel er foreslaaet, vil blive det virksomste af alle Midler til det derved nu forfaldne Fisseris Opretning og Beværing, saa kunne vi ikke paa nogen Maade finde, at der er noget Unaturligt i den deraf følgende Udelukkelse af Andre, end de Omboende, fra Fisseriet i dem. Heller ikke kan denne Foranstaltning siges at være noget Nyt; thi vi have i Simsfjordslovgivningen ligefrem et Analogon til den. Allerede Chr. V. D. E. 5—10—46 udelukker alle Andre fra Pulsvaad-fisseriet, end „Kongens Undersaatter, som bo ved Simsfjorden“; Frdn. 15. Decbr. 1750 gif endog videre og indskrænkte dette Fisseri paa Simsfjorden til Harboøre og Agger Sognes Beboere, men Frdn. 22. Juni 1761 satte Lovens 5—10—46 igjen i Kraft. Der maa fremdeles ogsaa tages behørigt Hensyn til de smaa Forhold her i Landet, som ikke taale Sammenligning med de større Landes, samt at vore Fjorde ofte have Karakteren af Indsøer, hvor Eiendomsretten er raadende; det synes derfor ganske naturligt, at de danne Overgangen til de øvrige Dele af Soterritoriet med det der tilladte friere Fisseri, og at der tillægges de kommunale Myndigheder nogen Indflydelse paa Fjordenes Rettsforhold. — Betragt vi nu den Stabe, som tilføjes Fremmede — det være tilladt at benævne Beboerne af andre Kommuner end de tilhørende saa — da kan den ej maale sig med den, der overgaa Smaafisserne ved Indrømmelsen af den ubundne Frihed; thi hine have dog Plads nok tilbage til at udfolde deres Virksomhed under Rysterne, hvortil disse med deres mindre Baade ere nødt til at holde sig paa de roligere Bænde. —

Jorfaavidt det endelig maatte synes inkonsekvent, at der indrømmes Simsfjordens Omboende, indtil 2 Miles Afstand fra Fjordbredderne, Afgang til Fisseri der, medens Fisseriet paa de øvrige Fjorde kun tilstaaes Beboerne af de tilgrænsende nærmeste Kommuner, skal det bemærkes, at disse i Almindelighed strække sig langt og ofte over 1 Mil ind i Landet, at der derhos, som paavist, er en stor Forskjel mellem Bestaffenheden af Simsfjorden og de øvrige Fjorde, og at der endelig ved den førstnævnte findes Sædvaner, vedtagne fra umindelig Tid, som Udvalget ikke vilde tilfidesætte; jvfr. hvad medunderskrevne Noersgaard har anført, Udvalgets Prot. S. 38. —

For at Kontrollen kan optræde med Eftertryk mod Overtrædere, maa Udvalget anse det nødvendigt, at der her gives det samme kraftige Rettsmiddel som for de i Lovforslagets § 18, jvfr. § 2 omhandlede Tilfælde. —

§ 46. Udvalget har i det Foregaaende paa flere Steder havt Lejlighed til at omtale og beskrive de forskjellige Aalevaad, som ere komne i Brug her i Landet, og det er eftervist, at 1) Drivevaadene, eller de saakaldte Bundslæbevaad, til hvis Dragning hører et Fartøj, saavel i Indretning som Brugsmåde ere forskellige fra 2) alle de øvrige Aalevaad, — der drages ved Haand- eller Hældent Hestkraft —, som i Tilredningen ere ens, men desto mere afvige fra hverandre i Henseende til Størrelse og Brugsmåde; disse Sidste kunne inddeles efter Brugen i a. dem, der drages til et fast Punkt, Land, Grund eller Baad for Anker, og b. dem, der optages omtrent paa samme Sted, hvor de ere udgivne, derved, at Baad drages tværs ind mod dem. I Lovforslagets § 7 ere Drivevaadene udelukkede fra det danske Soterritorium; i § 14 tillades uden for en Afstand af 300 Favne fra Land udfor de aabne Ryster Brugen af de under 2. b. nævnte Baad, og ved §§ 33—35 tillades de samme paa Simsfjorden udenfor de i § 34 foreslaaede „laase Bænde“. Retten til at drive Fisseri med Aalevaad heri Landet vil altsaa herved være ophævet for ethvert Baad, der drages henover Bunden, og knyttet til den Betingelse, at Baad drages til det stillestaaende Baad; men ogsaa en saadan Brug af Aalevaadene har Udvalget i nærværende § 46 foreslaaet ophævet for de under Kap. 4 indbefattede Fjorde og lignende Bænde. Det her udtalte Forbud er almindeligt, gældende mod Aalevaad overhovedet. Vi formene under Drøftelsen af §§ 7, 14 og 33—35 tilstrækkelig at have begrundet vore der stillede Forslag, og ved at henvise til de derhenhørende Underfølgelser samt hvad der er bemærket ved den foregaaende § 45, kunne vi anse en udførligere Begrundelse af hvad der har bestemt os til at foreslaa et almindeligt Forbud her, som overflødig. Udvalget er eenstemmig kommet til denne Beslutning, og naar efterses vor Protokol S. 4, 2den Sp. til 6; S. 7, 2. Sp. til 15; S. 16—20; S. 22, 2. Sp. til 23; S. 29; S. 34; S. 37;